

Beszámoló

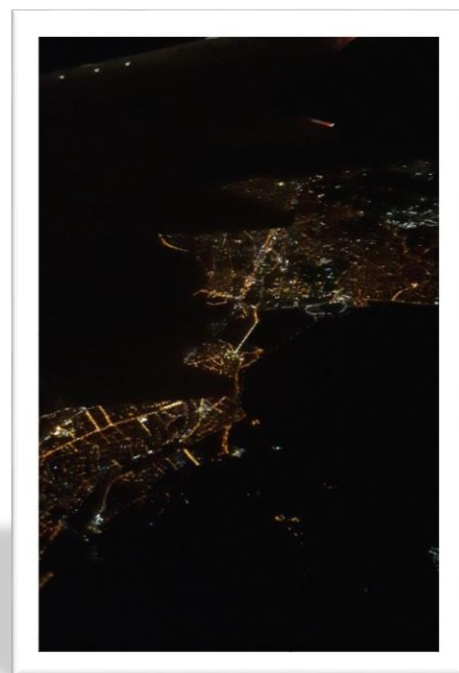
Amikor 2017 telén megnyertünk egy versenyt, amit az orosz nagykövetség szervezett, nem tudtuk mi vár ránk csupán annyit tudtunk, hogy nagyon várjuk az utat. Még egyikünk sem vett részt ilyen utazáson, és együtt találgattuk, milyen is lesz.

2018. június 4.-én délután aztán hosszas előkészületek után, a Liszt Ferenc repülőtéren találkoztunk. Ezekben az utolsó percekben ismertük meg társainkat, akik ezen a remek úton kísérték el minket. Mire a repülőgép a levegőbe emelkedett, már este nyolcóra volt, és mindenki izgatottan várta, hogy megláthassa Isztanbult.

Repülésünk nagy kényelemben telt, de a Budapest-Isztambul közti járaton a legszebb pillanat az volt mikor megpillantottuk a gyönyörűen kivilágított várost és a Boszporusz szorost. Miután leszálltunk Isztambulban egy órát töltöttünk a tranzitban majd elindultunk utazásunk célpontja felé, Antalyába.

Éjjel 2 óra 30 perckor szálltunk le, majd onnan egy óras buszáttal jutottunk el szállásunkra. Az éjszakai buszozás alatt ismerkedtünk meg az egyik mesterünkkel, Simeonnal. Már nagyon közel volt a hajnal, de még korom sötét volt, amikor megérkeztünk a szálláshelyünkre, így akkor még azt sem láttuk, hogy hová is érkeztünk. Lefekvés előtt kiosztották szobáinkat és azt tanácsolták, hogy azonnal menjünk aludni.

Ébredés után hihetetlen látvány fogadott minket. Az éjszaka egy olyan csodálatos helyre érkeztünk, amire egyáltalán nem számítottunk. Mikor felkeltünk hihetetlen látványban volt részünk. Az éjszaka leple alatt egy olyan elbűvölő helyre hoztak minket, amire nem is számítottunk.

Első nap még csak három ország érkezett meg: Magyarország, Oroszország, és Vietnám. Ezen a reggelen mestereink azt mondták, hogy töltsük a napot a hely és társaink megismerésével. A következő nap folyamán minden várt ország megérkezett kivéve Dél-Afrika, akik vezető hiányában nem tudtak jönni.

A résztvevő országok:

- Törökország
- Oroszország
- Vietnám
- Banglades
- Szlovákia
- Dél-Afrika (nem érkezett meg)
- Ghána
- Kenya
- Egyiptom
- Magyarország

tengerpartra, ami csak 400 méterre volt a szállásunktól és eközben a másik csoportnak foglalkozásai voltak a mestereivel. A csoportok minden nap változtak és más időpontban mentünk fürödni. A foglalkozásosok pedig a következők voltak:

Mérnökség, Grafiti, Technika, Ének, Tánc, Játékok, és Fotózás. Ami még különleges volt, az a harmadik napi utazásunk a Goynuki kanyonba, ahol egy hosszabb távot úsztunk és egy hatalmasat túráztunk.

A második héten a mesterek bejelentették, hogy parlamentet kell választani, minden országnak ki kell jelölnie egy képviselőt az országából. Engem választottak parlamenti képviselőnek mely sok feladattal járt, de főleg azzal a privilégiummal, hogy korábban kellett kelniük, hogy megtervezzük a

napot. Ezek a napok nem csak a parlamentnek voltak furcsák, hanem a többi táborozónak is. A három nap, amíg a parlament fennállt, sajnos nem volt elég, hogy beleszokjunk teljesen új feladatunkba,

viszont mesterink azt mondták a többi táborban lévő parlamenthez képest a miénk jól működött. A tábor egyik utolsó napján ellátogattunk Antalyába ahol körbejártuk az óvárost és betértünk egy bazárba. Az óváros gyönyörűen nézett ki és mi körbenézhattünk a tengerparton, ami szintén hihetetlenül szép volt.

A tábor fő attrakciója, amelyben nem mindenki vett részt, a Kis herceg című darab volt, melyet egy öt csillagos szálloda területén adtak elő társaink. Az előadást a 2-hét folyamán tanulták. Igaz, hogy orosz nyelven adták elő, így egy szót sem értettem belőle, viszont az

azért tükrözi, hogy milyen magas szintű volt a bemutató hogy így is megható volt számunkra.

Az előadás után megtartottuk a búcsúztató bulit ahol a hagyománynak megfelelően mindenki kapott egy fonalat, amelyet a nyakába kötött és még 40 fonalat, melyet más nyakába kellett kötni és közben elmondani az együtt töltött élményeket a másoknak, ez az esemény tele volt érzelmekkel. Az estet tűzijátékkal zártuk, ezután visszamentünk a szállásunkra. Az utolsó éjszakát uno-zással töltöttük egy pillanat alvás nélkül,

de a fáradtságunk ellenére nagyon jól éreztük magunkat. Reggel elbúcsúztunk azoktól, akik utánunk hagyták el tábor és ígéretet tettünk, hogy újra találkozunk. Ezután elindultuk az Antalyai repülőtérre.

Miután megérkeztünk az Antalyai repülőtérre körülbelül 1 órát kellett várnunk a repülő indulásáig.

Visszaútunk utolsó előtti célpontja az Isztambuli órát töltöttünk órát pedig beszélgetéssel

repülőtér volt ahol négy tranzitban, ezt a négy múltattuk el.

Amikor végre lábaink akkor realizálódott

magyar földet tapostak a bennünk, hogy sajnos véget ért az elmúlt két fantasztikus és izgalmas hét.

